

[Frits Clausen.]

i paakommende Tilfælde kan og vil forsvare vor Neutralitet og forsvare den saa virkningsfuldt, at det er Udtryk for national og statslig Selvbestemmelsesret. Vi Nationalsocialister har jo Gang paa Gang, trods gemene Løgne om det modsatte, slaaet fast, at vi vil forsvare Danmarks Selvstændighed og Danmarks nationale Ære — og vil gøre det virkningsfuldt — over for Angreb, ligegyldigt hvorfra de kommer.

Over for de ærede eller højtærede Medlemmer, der summer eller brummer eller er rørt, eller hvad det nu er, de giver Udtryk for, vil jeg minde om, dengang da Pastor Pepperkorn fremkom med utilbørlige Angreb imod Danmark og man i Danmark rendte rundt — saaledes som man faar Indtryk af, at nogle ogsaa gør nu i Anledning af denne Ikke-Angrebspagt — og ikke rigtigt vidste, hvad man skulde gøre, da var den eneste, der samlede de faa Styrker, som stod til min Raadighed — det var mig. Ja, dengang nød jeg den tvivlsomme Ære at blive refereret i alle store Systemblade. Vi Nationalsocialister har, i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og hans Parti, hidtil givet Udtryk for ikke alene, at vi vil forsvare Danmark, men at vi vil være med til at forsvare Danmark, selv om det skulde koste Livet. . . . Ja, vi har været med til at sætte Livet ind for en anden Stat, saa de ærede Medlemmer behøver ikke at smile haanligt, vi ved, hvad det betyder, det ved nogle af de ærede Medlemmer her i Salen ikke.

Efter det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og hans Parti hidtil har indtaget i Forsvarsspørgsmaalet, forekommer han mig at være den sidste til at skulle belære mig om nationale Æresbegreber. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch følte sin nationale Ære krænket, fordi jeg fremsatte Krav om, at Regeringspressen nu bør føle sig, ikke juridisk, men moralsk forpligtet til at afstaa fra sin løgnagtige Ophidselseskampagne mod det nye Tyskland. Jeg vil i den Anledning over for det ærede Medlem rejse det Modspørgsmaal, om han, efter at den danske Regering har vedtaget denne Ikke-Angrebspagt med Tyskland, finder det moralsk berettiget, at hans Parti og Partipresse fortsætter sin landskadelige og uvederhæftige Kampagne mod det nye Tyskland.

Til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft skal jeg bare bemærke, at han selvfølgelig ikke skal foreskrive os, hvilke Konsekvenser vi mener Danmark bør drage af denne Traktat. Jeg vil henstille

til det ærede Medlem at holde sig til de Konsekvenser, hans eget Parti skal drage.

Aksel Larsen: Det er formentlig ikke af Vejen, at jeg i Anledning af den ærede sidste Talers Optræden her siger, at vi erkender jo alle, at han med Flid bestræber sig for at gøre det, som han i Nørre Bjært sagde, at han vilde gøre, nemlig give Afkald paa enhver Anstændighedsfølelse.

Det bekræfter sig i øvrigt, hvad jeg sagde, da jeg sidst havde Ordet, at Debatten her desværre tegner til at blive formel. Det bekræftes ved den Maade, hvorpaa den højtærede Udenrigsminister optræder, idet han overhovedet ikke har noget at bemærke i Anledning af det, der er fremkommet nu ved anden Behandling. Det er maaske kun, hvad man kunde vente, men det faar mig paa den anden Side til at sige, at saa kan det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ikke sige sit Parti fri for alvorligt Medansvar i denne Sag. Det ærede Medlem sagde, at det er Regeringen, der har Ansvaret, det er den, der har gjort Forarbejdet, den, der ikke har villet diskutere Sagen paa Rigsdagen tidligere, og nu staar Rigsdagen saadan, at den jo ikke godt kan gøre andet end stemme ja til Regeringens Forslag. Ja, det ærede Medlems Parti har været informeret om alle Faser i denne Situations Udvikling, men har ikke gjort noget for at oplyse det danske Folk og rejse det danske Folk til aktiv Modstand mod det, man her har forberedt i Dølgemaal og nu søger at faa igennem paa Rigsdagen ved at øve Pres, ved at sige, at nu ligger Traktaten der jo, og Regeringen har Ansvaret.

Vi er ikke tilfredse, selv om man saa skulde have givet det udenrigspolitiske Nævn indtil 100 pCt. detaillerede Oplysninger om alt, hvad der er foregaaet, og selv om man havde planlagt hver eneste Handling med Partierne i Det udenrigspolitiske Nævn. Vi er det ikke, for Det udenrigspolitiske Nævn skulde jo dog ikke erstatte Rigsdagen, og vi er det selvfølgelig heller ikke af den Grund, at fremtrædende Politikere af Regeringspartierne, som f. Eks. den højtærede Udenrigsminister, den højtærede Statsminister og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, dengang Loven om Nedsættelse af Det udenrigspolitiske Nævn blev vedtaget, vendte sig meget stærkt imod den og protesterede ud fra den Tanke, at Det udenrigspolitiske Nævn kunde blive en med Regeringen sammenspist Klump, som brugtes til at forholde Rigsdagen nødvendige Oplysninger.

Der bliver sagt, at de Konsekvenser,